

Kázání sola scriptura

Kazatel chce být biblický. Ale co vlastně znamená Bible? Bible jako kniha živá, to je nejen ten fyzický objekt. Patří k ní i to, co chtěli její pisatelé sdělit, a také to, jak ji čte Boží lid, který jí nějak rozumí, který z ní žije. To je podstata aplikace. Kazatelé často dovedou výklad – po vědecky fundované exegezi – k nějakým obecnostem, třeba že křesťan má být věrný, laskavý, obětavý, že má spolehnout na Krista apod. Co to konkrétně znamená, jak se to má projevat a třeba taky co má sám se sebou dělat, aby takový byl, to si musí posluchač domyslet sám, to se kazateli zdá jako banalita. A přece teprve na těch konkrétech by se lámal chleba. Jeden pěkný úvodník v Protestantu (Rozhovor s profesorem ETF) je nadepsán „Nemáme vhléd do problémů, jimiž dnes lidé žijí.“ Psychologie a sociologie, včetně kritické sociologie církví, se teologům jeví méně relevantní než historie a filologie, jež jsou na fakultách ve veliké vážnosti.

.